

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2019 KARÁCSONYA

A karácsony fénye

Amikor még kicsik voltak a gyerekek, és karácsony környékén autóztunk a városban, a hátsó ülés felől lelkes kiáltásokat hallottunk: „Odanézzetek! Karácsonyos!” Ma is jó érzés tölt el, amikor erre emlékezem; a csillogó szemekre, a rácsodálkozásra, a szépség iránti fogékonyságra, az őszinte örömrre, a gyermeki lélek tisztaságára és szépségére... olyan önfeledten tudtak gyönyörködni az ünnepi fényekben...

Karácsonykor arra emlékezünk, hogy „eljött a világba az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít.” (Jn 1,9) Krisztus fénye, az emberré lett, megtestesült Ige világossága beragyog minden embert. Valami új, valami egészen különleges kezdődött akkor el... Mily kegyelem, hogy benne vagyunk, benne lehetünk Isten kairszában. Éltre szóló lehetőség; megragadjuk, vagy elodázzuk? Magunkhoz öleljük, vagy elvetjük? Hagyjuk, hogy munkálkodjon és hasson bennünk Lelke által, vagy konokul ellenállunk a jónak, igaznak s a szépnek?

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.” (Jn 1,5)

Veszni látszik a remény, de van „mégis” – mert uralkodik az Úr, s ösvény visz Betlehemből a Golgotára...

Oly csodálatos, hogy vele járhatunk, mély völgyekben s magas helyeken, sárban, majd szilárd köveken... közben látjuk, tanítványként is sok minden megkísért, s magunkból tiszta jó, önzetlenség nem fakad...

„Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, és így szólt: „Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába.” (Máté 18,3)

Vissza kell térnünk a forráshoz tehát, magunknak is gyermekké kell válnunk újra. El kell hinnünk, hogy a mi apukánk a legerősebb, szeret és jót akar nekünk. Nem mehetünk a magunk feje után, meg kell látnunk, terve van velünk. Őt kell magunkhoz ölelnünk, s van múltunk, jelenünk, jövőnk – örök élet Krisztusban. Legyen áldott ünnepünk, ragyogjon föl nekünk a Krisztus!

Horváth István

„NAGYOBB BOLDOGSÁG ADNI, MINT KAPNI.” (APCSEL 20,35)

Gondolatok az adakozásról

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16).

János evangéliuma idézett része talán az egyik leggyakrabban elhangzó igeszakasz. Vajon az adakozás kapcsán ez jut-e eszünkbe elsőnek? Gyanítom, hogy nem. Vannak ennél sokkal sűrűbben idézett igeversek is, mint például a címben feltüntetett szakasz az Apostolok cselekedeteiből. Pedig Isten ezzel a tetteivel mutatta meg számunkra legegységesebben, hogy mit jelent a szeretettel való adakozás. És Jézus földi életével és kereszthalálával meg is mutatta, mit jelent ez a gyakorlatban. Karácsony közeledtével megszorodnak az adományozásra hívó cikkek, hirdetések, kampányok, de azért jó tudni azt, hogy sok szervezet egész évben foglalkozik a rászorultaknak való gyűjtéssel.

Felmerülhet a kérdés, hogy keresztyén emberként hogyan lehet biblikusan az adakozáshoz hozzáállni?

Pál apostol Korintusbeliekhez írott második levele 8. és 9. fejezete részletesen ír az adakozás módjáról. Ebből osztanék most meg néhány alapvető gondolatot.

A 8,5 versben azt írja Pál, hogy „...először önmagukat adták az Úrnak...” Az adakozás, mint a teljes keresztyén élet, azzal kezdődik, hogy életünket átadjuk az Úrnak és ebből fakad minden későbbi cselekedetünk is.

Pál arra is felhívja a figyelmünket a 8,11 versben, hogy „a cselekvést is vigyétek véghez, hogy amilyen készséges volt a szándékotok, olyan legyen a véghezvitele is...”. Fontos, hogy az adakozás terén sem maradjunk meg a szándéknál, hanem váltsuk azt tettekre. Ugyanitt az apostol azt is jelzi felénk, hogy az adakozás „...erőtközhöz mérten!” történjen. Ez nem csak a pénzadományra igaz, hanem a szolgálatra is, hiszen utóbbi túlvállalása akár Istennel és embertársainkkal való kapcsolatunk rovására is történhet, ami biztosan nincsen összhangban Isten szándékával.

A 9,5 versben Pál arra szólít minket, hogy adományunk „úgy legyen készen, mint hálaáldozat, nem pedig mint kényszerű adomány”. A világ Teremtője elboldogulna a mi adományunk nélkül is országa építésében, ezért a kényszer leghalványabb jele se legyen bennünk, ha adakozunk. Inkább legyünk hálásak Istennek, hogy behív minket szolgálatába, munkatársai lehetünk és adakozásunk révén a tőle kapott javakat az általa meghatározottak szerint használjuk.

A 9,7 versben azt olvassuk, hogy „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében”. Fontos, hogy felelős és átgondolt legyen adakozásunk, olyan helyre adjunk, ahol ténylegesen szükség van, vagy arra használják adományunkat, amire adtuk. Keresztyén ember legjobb, ha keresztyén misszióra (beleértve egy gyülekezet működését, fejlődését is), Isten országának építésére adakozik és ebben vállal szolgálatot.

Végül az apostol a 9,13 versben felhívja figyelmünket arra, hogy „e szolgálat eredményességéért dicsőítik majd Istent”. Az adakozás legfőbb célja – összhangban keresztyén életünkkel – Isten dicsőítése. Úgy gondolom, ha megfogadjuk Pál idézett iránymutatásait és imádságban kérjük Istent, hogy adakozásunkban is vezessen, akkor teljes mértékben át tudjuk élni a Jézus által ígért boldogságot.

Szalai Zsolt

Jegyzetlapok

A Szentlélek munkája. Életünk során sok testvért, munkatársat, segítőt, mentort kapunk. Néha csak egy mondat az, ami megérint és elkísér évtizedeken át. Friss megtérként éreztem bűneim súlyát, naponta jutottak eszembe tizennyolc évem terhei, fájdalmai, elrontott dolgai. Alig vártam, hogy vége legyen fotós műszakomnak a békéscsabai múzeumban és felülhessek Simson Schwalbe motoromra, hogy átmenjek Orosházára egy bölcs, idősebb testvérhez beszélgetni. Kissé szégyenkezve, de a szabadulás, gyógyulás reményében csengettem a lakásán. Győző megkérdezte mi járatban vagyok. Bűneim terhével jöttem, feleltem. Soha nem felejttem széttárt karját és azt, amit akkor mondott: „Jánoskám, ez a Szentlélek munkája!”

Legyél villanykályha! Siklós József zsidó származású református lelkésszel lánya koporsójánál találkoztam először. Irénke németre tanított bennünket a teológián. Esküvője után néhány héttel hunyt el, huszonnyolc évesen. Sok százan álltunk a sírnál. Egy szürke zakós férfi, kis Károli-Bibliával a kezében így szólt: „Erre a szolgálatra felkértünk egy lelkészt, aki nem tudott eljönni. Akkor azt éreztem, hogy Isten ujja rám mutat. Ha egész életemben hirdetem a feltámadás ígét mások koporsójánál, akkor tegyem meg ezt a lányoménál is.” Később – szolgálatait látva és hallgatva – jobban megismertem a többek között iszákosok felé is áldott munkát végző Józsi bácsit. Egy hosszú beszélgetés végén életre szóló tanácsot kaptam tőle: „Legyél olyan, mint a villanykályha, amely kapja az energiát és mindenkire egyformán sugározza a meleget.”

Kazahsztán püspöke. Marosvásárhelyen a kilencvenes évek elején hatszáz fiatalnak tartottunk konferenciát. Egyszer csak odalépett hozzám egy német evangélikus lelkész, aki köszönés után azonnal diagnosztizált: „Fáradt vagy, gyere el hozzánk pihenni”. Hárítani szoktam hasonló helyzetekben, de most gondolkodás nélkül igent mondtam. „Van-e családod?” – kérdezte. „Igen, a feleségem és négy gyermekünk.” „Őket is hozd!” – mondta. Így kerültünk a néhány hónappal azelőtt még a Német Demokratikus Köztársasághoz tartozó Gräfenhainichen gyülekezetének kis vendégszobájába. Időnként megjelent a lelkész, Peter Urie és hidegélmet hozott a

hattagú családnak. Miközben a tóparti padon ülve eszegettük a szőlőt, megkérdezte, hogy voltam-e már Izraelben, mert elhívna engem oda. Többfelé jártam már akkor a világban, de Izraelről addig csak álmodoztam. Így utazhattam a Szentföldre egy német csoporttal. A rendszeressé váló izraeli útjaira mindig elhívott egy-egy kelet-európai lelkészt, munkatársat.

Peter a holokauszt idején elvesztette a családját. Tízévesen az utcán élt, csavarogott, cigarettázott, amíg egy keresztyén szervezett rá nem talált. Öntő szakmunkásnak tanult. Később, teológiai tanulmányok után a szász-anhalti közösség kötelékében lett prédikátor. Istentől azt az ajándékot kapta, hogy különösen jól tudta megszólítani a peremen lévőket, ugyanakkor nem tartott attól, hogy intellektuális, vagy szkeptikus embereknek beszéljen. Több ifjúsági találkozón, konferencián szolgáltunk együtt. Szerettem egyértelmű, Krisztus-központú, tiszta igehirdetéseit, lelkigondozói szolgálatát. Ezután évekig nem találkoztunk. Hallottam, hogy felesége – akinek mentális problémái voltak – elvált tőle. Peter ekkor azt kérte, hogy a moszkvai evangélikusokhoz helyezzek. Oroszországba és más államokba ment szolgálni az ELKRAS (Oroszországi, Ukrajnai, Kazahsztáni és Közép-Ázsiai Evangélikus-Lutheránus Egyház) küldöttként. Lelkész, majd esperes lett Moszkvában. 2000 decemberében megválasztották a Kazah Köztársaság Evangélikus-Lutheránus Egyháza püspökének. A valamikori utcagyerek Kazahsztánban halt meg evangélikus püspökként ötvenévesen. Nagyszerű barátot, testvért, munkatársat kaptam személyében.

Az igehirdető gyomra. Cseri Kálmán református lelkipásztort Isten az egész magyarságnak adta egy bolond korbán. Hite, tudása, evangéliumi lelkülete, igehirdetői karizmája, krisztusi alázata sok ezer embernek jelentett és jelent útmutatást. Én is szerettem őt, de számomra elérhetetlennek tűnt szent puritanizmusa. 2006-ban hívására egy héten át hirdethettem az igéte gyülekezetében, Pasaréten. Igyekeztem hitben megélni a helyzetet, de nem volt egyszerű úgy beszélni estéről estére, hogy egy ilyen „tekintély” ül a szószék alatt. Vacsoránál meg is vallottam neki, hogy minden igehirdetés előtt eltölt a félelem, de most, ezen a héten különösen is. Válasza nem magasröptű lelkigondozói, mesteri okítás volt. Összeszorított öklét mutatva csak annyit mondott, hogy szolgálataid előtt neki is ilyen a gyomra.

Szeverényi János
(első megjelenés: *Evangélikus Élet*, 2019)

A 2020-as Aliansz Imahét elé

Kedves Testvéreink!

A 2020-as imaheti anyagunk ezt a címet viseli: **Úton, hazafelé...** Amikor először olvastam e címet, két gondolat, értelmezési lehetőség is felvetődött bennem. Az egyik arról szól, hogy mindnyájan úton vagyunk – tehát ez maga az élet. Megszületünk, felnőtünk, élünk, tartunk a mennyei hon felé. Ebben az értelmezési keretben a cím rólunk szól, a mi életünk, a saját történetünk van a középpontban. A másik szempont fókuszja maga az út, aki a mi számunkra maga Jézus Krisztus (Jn 14,6). Akik Vele járnak, Őt követik, azok a mindenkori tanítványok, akik az úton vannak (της οδοῦ ὄντας – ApCsel 9,2). Igéje és Szent Lelke által Ő vezet bennünket, hogy járunkban-keltünkben betöltsük a küldetésünket, s majdan biztonsággal célba érjünk. Ahogy egyre inkább fontossá válik Ő a mi szemünkben, úgy látjuk meg azt, hogy mennyire fontosak is vagyunk Neki. Ahogy pedig Ő odaszánta értünk az életét, mi is egyre jobban, mélyebben, őszintebben oda tudjuk adni, rá tudjuk bízni az életünket. Egyre inkább megtapasztalhatjuk, hogy Ő mibennünk, és mi Őbenne élünk. Ebből fakad a köztünk lévő, krisztusi egység, amiért a Jn 17,21–23-ban is imádkozott.

Január első teljes hetében ismét arra hívjuk testvéreinket, hogy minden helyen közös imádsággal kezdjük az új esztendőt, **2020. január 5–12. között**. A hivatalos megnyitó alkalomra *2020. január 5-én, vasárnap 17.00-kor* kerül sor Budapesten, az *Üdvhadsereg Terézvárosi Gyülekezetében* (VI. kerület, Bajnok u. 25.). igehirdetőnk *Bernhard Wittwer* őrnagy, az Üdvhadsereg magyarországi vezetője lesz. Szeretettel várjuk ide is a Testvéreket!

Nyissuk ki a szívünket Isten előtt igéjének befogadására és a testvéri közösség meg tapasztalására. Hívjunk meg magunkhoz más gyülekezeteket és látogassunk el hozzájuk. Éljük meg a testvéri egység örömét! Legyünk nyitottak és kezdeményezők a Krisztusban élők összehozására, éljünk bátran a közös imádság nagyszerű lehetőségével!

Mivel január első napjaiban több megkeresés szokott érkezni hozzánk, melyekben arról érdeklődnek: Hol vannak a közelükben Aliansz Imaheti helyszínek? – szeretnénk számukra megfelelő tájékoztatást nyújtani erről, azonban nem biztos, hogy minden összejövetelről, helyszínről tudomásunk van. Ezért arra kérjük a testvéreket, hogy – lehetőleg minél korábban, de legkésőbb 2020. január 2-ig – küldjenek számunkra információkat az Aliansz imahét helyi összejöveteleiről! Az üzenetet az istvan.horvath@om.org e-mailcímmre várjuk – vagy postán, a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) címére: 1091 Budapest, Kálvin tér 7.

Az Aliansz szervezete és szolgálata – a hagyományos imaheti gyűjtéssel is – a következő számlaszámon támogatható: OTP 11706016-20464132. Kérjük, hogy álljatok mellénk ebben a szolgálatban is!

Szeretettel és tisztelettel, a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) minden munkatársa nevében:

Horváth István főtitkár

Aliansz Imahét* – 2020. január 5–12.

Úton, hazafelé...

Kedves imádkozó testvérem!

Neked mit jelent e szó, hogy „otthon” – s ha meghallod, mi az, mi elsőként benned felmerül? A jól ismert, belakott hely szépsége, kényelme, vonzása, vagy még inkább az ott veled élő, a téged körülvevő csodálatos emberek? Belegondoltál már abba, hogy mi számokra igazán az otthon?

Jártam már oly helyen, ahol minden igényt kielégítő szálláshely, kényelmes ágy, terített asztal várt, mégsem tudtam otthon érezni magam, mert harag, feszültség, félelem és szomorúság volt a levegőben...

Máskor pedig a szerény ellátás mellett is úgy éreztem, hogy otthon vagyok, mert barátsággal, szeretettel, örömmel fogadtak és hamar megtaláltuk az utat egymás szívéhez...

Úgy tapasztaljuk hát, hogy bár fontos a megfelelő környezet, de igazán a mély és elkötelezett emberi kapcsolatok a legfontosabbak számunkra ahhoz, hogy úgy érezzük – otthon vagyunk.

* A 2020-as Aliansz Imahét anyaga a Spanyol Evangéliumi Aliansz munkája. Köszönjük Miriam Borham-nek az angol, Kiss Jánosnak (Paulus Evangéliumi Közösség) pedig a magyar fordítást!

A Biblia több ízben és sokféle képből, megfogalmazásban egy égi hazáról, mennyei otthonról beszél, amit Isten számunkra készít és ahová minket vár a Vele való közösségre. Ezzel egybehangozva, Jézus bennünket, akkori tanítványait és az Ő mindenkor követőit, a családjának és barátainak nevez. Azt állítja elénk, és arra hív bennünket, hogy szeressük egymást, ami nem csak a köztünk lévő összekapcsolódás lényege, hanem élő bizonyágtétel is, hiszen a világ ebből fogja megtudni, hogy mi a tanítványai vagyunk, és hogy Ő valóban Isten küldötte az emberek között. Egyrészt tehát már itt a földön megtapasztalhatjuk, hogy otthon vagyunk, összetartozunk, Isten családja, Isten népe vagyunk. Másrészt, a mi élő és aktív kapcsolataink, szeretetteljes közösségeink lehetnek bizonyágtétellé és meghívássá, ahogyan megjelenítik és vonzóvá teszik a menny ízét és örömét minden ember előtt.

Isten szeretete vonz és vezet minket arra, hogy egyénileg és közösségileg is igyekezzünk betölteni ezt az elhívást. Ha lényünket, otthonainkat, gyülekezeteinket és életünk minden területét átjárja az evangélium fénye, tartalma és ereje, mintegy a menny előszobájában járva teljesítjük be küldetésünket...

Szeretnénk ezért imádkozni ezen a héten. Szeretnénk néhány szempontot felvetni, amelyeket érdemes lehet figyelembe venni a tervezés során:

1. Arra kérünk és biztatunk mindnyájukat, hogy az imahét napjain jöjjetek össze a környéketeken található gyülekezetekkel, meghívva minden közel lakó testvért, és imádkozzatok együtt, egy szívvel, a megadott bibliai textusok alapján, a Szent Lélek vezetése szerint! Legyetek kezdeményezői, motorjai az Aliansz Imahét szervezésének, a felekezetek, gyülekezetek, egyházak közötti, krisztusi egység ápolásának, testvérként egymás kölcsönös elfogadásának, tiszteletének, a közös imádkozásnak!

2. Érdemes áttekinteni, hogy MINDEN evangéliumi egyházat, közösséget, ima-csoportot meghívtak-e, bevontak-e az imaalkalmakba, amelyik a településen, vagy annak közelében él? Ha ez valóban egy közös utazás, a sokféleség nem megosztóvá, hanem gazdagabbá és sokrétűbbé teheti az egységét...

3. Lehetőség szerint, ne egy helyre tervezzük az összejöveteleket, hanem közös, előzetes tervezés alapján, látogassuk végig a résztvevő gyülekezetek templomait, imaházait, összejöveteli terkeit.

4. A tervezésnél vegyük figyelembe, hogy az imaalkalom lehessen releváns és vonzó a fiatalok számára is. Javasoljuk, hogy tegyék lehetővé a fiatalok részvételét, s ha csak lehet, vonjatok be fiatalokat a tervezésbe az előkészítésbe, a szolgálatokba. A nemzedékek egysége, a generációk közötti párbeszéd és megértés nagyon fontos az Egyház számára.

5. Mivel ez alkalommal közös imádságra hívunk, tervezésnél ügyeljünk arra, hogy valóban jusson elég idő az imádságra! Legyünk bátrak és kreatívak annak a tervezésben, hogy mikor, milyen témákban és milyen formában imádkozzunk!

6. Használjuk ki a tervezésben azt az ajándékot is, hogy mint férfiak és a nők, különféle szempontokkal, erősségekkel rendelkezünk, egymást kiegészítő meglátásokat tudunk behozni a tervezés folyamatába.

7. Tartsuk szem előtt azt is, hogy mit szeretnénk elérni a jövőben, az évek során merre fejlődjön, milyenné váljon, milyen szerepet töltsön be az Imahét?

Tehetünk-e valamit annak érdekében, hogy (lelkileg, szellemileg, létszámban...) növekedjünk? Hogy akik most részt vesznek, megtapasztalják, hogy ez az imádság és ez az ügy fontos, és ehhez valamilyen módon csatlakozzanak, a későbbiekben is az imaalkalmakon részt vegyenek, sőt, magukkal hozzák barátaikat!

Isten sokféle módon megáldott minket, méltó, hogy odaszánjuk Neki az életünket, Őt imádjuk! Legyen jó alkalom ez az imahét is ennek megünneplésére!

Folytassuk tehát, együtt, egy szívvel, lélekkel, s „kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér, nézve a hit szerzőjére és bevégzőjére, Krisztusra” - miközben Őt követve járjuk zarándokutunkat ezen a világon - a mennyei haza felé.

Thomas Bucher

az Európai Evangéliumi Aliansz főtákará

ELSŐ NAP – A disznóóltól az atyai házig: Egy elveszett, majd megtalált ember története (Lk 15, 11-32)

Történetünk szereplője azzal szembesült, amit mi is megtapasztaltunk az Istennel való találkozásunk előtt; olyan úton indult el, amely nem vezet sehová. Egy olyan fiatalembről van szó, akivel tudunk azonosulni. Aki a saját elképzelései szerint szeretett volna boldog lenni. Büszkeség volt benne, de valójában vak volt, és erre az apjával való kapcsolata is ráment.

Próbálkozásai következményeként, végül egy disznóólban találjuk őt, a szennyben, ami engedetlenségének következménye. Az erkölcstelenség, a szenny által felémésztve – hiteles képe annak, amikor hátat fordítunk Istennek.

Aztán tudatosan szereplőnkben, hogy mit is veszített - az atyjával való lelki közösséget. Ez pontosan az, amit Ádám bűne következményeként az emberiség elveszített. Tudatosan benne, hogy nem ott van, ahol lennie kellene, hogy ebben a disznóólban csak egy dolog vár rá: a halál. Ahogy tudatosan benne a valóság, eldönti, hogy visszatér atyjához. Tudja, hogy történetének csak ott lehet jó befejezése.

És micsoda meglepetés várja! Amikor a bűnei megbocsátásáért könyörög, az apja, kegyelmesen, nem csak megbocsát neki, de kijelenti, hogy ő a szeretett fia. A legszebb ruhákba öltözteti, gyűrűt húz az ujjára, új sarut ad a lábára, dicsőséggel ruházza fel és hatalmas lakomát szervez.

Mi is ez a fiatalember voltunk a disznóólban. Isten kegyelméből, Krisztus érdemei miatt, és a Szentlélek munkája által felébredt a szívünk, és rájöttünk, szükségünk van arra, hogy Atyánk megbocsátásáért könyörögjünk. És ahelyett, hogy visszautasított volna, megbocsátott nekünk az Ő hatalmas kegyelme által, új ruhába öltöztetett, és most a gyermekeinek tekint minket. Ígéreteinek részesévé tett, és helyet készített számunkra a mennyben. Ez pedig nem pusztán az a hely, ahová tartunk, hanem az is, ahová tartozunk.

Az életünk igazán egy zarándokút. Minden egyes lépéssel közelebb kerülünk az otthonunkhoz. Istennek hála. Amikor megkérdeznék, „Hová tartasz?” azt mondhatjuk: „Az Atyánk házába.” Tudjuk, hogy hová megyünk! És Pál szavai jutnak az eszünkbe: „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Jézus Krisztus napjára.” (Filippi 1, 6).

Samuel Alonso

Hálaadás

- Hálás vagyok Atyám, mert célt adtál nekünk, mert helyreállítottad a veled való kapcsolatunkat, és hogy értelmet adtál az életünknek.
- Hálásak vagyunk amiért a mennyei otthonunkhoz tartozhatunk kegyelemből, Krisztus érdemei által.
- Köszönjük Atyánk, hogy kihúztál minket a mocsokból, a szemétből, hogy igazítás az utunkon, és reményt adsz, hogy célba fogunk érni.

Bűnvallás

- Megvalljuk, hogy néha sár piszkítja be a látásunkat, és nem Jézusra tekintünk.
- Bocsásd meg, hogy erőtlenek vagyunk, és nem mondjuk el a körülöttünk lévőknek, hogy hová megyünk és miért.

Imakérés

- Kérjük, hogy továbbra is munkálkodj bennünk, hogy így növekedjen bennünk az öröm, ami akkor vár, amikor megérkezünk az Atyai házba.
- Add meg nekünk, hogy az életünk során megélt nehézségek közepette gyengüljön az önteltségünk, a büszkeségünk, és ne mulasszuk el felismerni, amit nekünk adtál.
- Alázattal kérjük, hogy erősítsd meg a veled való közösségünket, add meg az erőt a lépésekhez, amiket meg kell tennünk, és tégy képessé arra, hogy egyre tökéletesebben dicsőítsünk téged.

MÁSODIK NAP – Börtönből a mennybe: egy apostolnak „hönvágya van” (Filippi 1, 21-24)

Jézus Krisztus evangéliumának átformáló erejéhez nincs fogható, hiszen ez „az Isten ereje a megváltáson keresztül mindenki számára, aki hisz,” ahogyan ezt Pál apostol is állítja (Róm 1, 16). Nyilvánvalóan joga volt ilyen kijelentést tenni a Damaszkuszba vezető úton szerzett tapasztalata után. A feltámadt Krisztussal történt személyes találkozása radikálisan megváltoztatta a meggyőződését, a világról alkotott képét, és az élete irányát. Azelőtt arra kötelezte el magát, hogy könyörtelenül üldözze azokat, akik el merték fogadni a názáreti Jézust, mint az ÚR Megváltóját. Mégis, miután személyesen találkozott Jézussal, életfilozófiája a következőképpen hangzott:

„Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség” (Fil 1,21). Képes volt mindent félretenni – családot, társadalmi szerepet, vallási bizonyítványait, anyagi javakat, kényelmet – azért, hogy megismerje és uraként szolgálja Krisztust (Fil 3,7-8).

Az új ösvény kapcsán, amire változása után lépett, olyan helyzeteket tapasztalt meg, amelyek rendkívüli nehézségekkel, fájdalommal jártak: hajótörés, veszély, küzdelem és kimerültség, éhezés és szomjúság, hideg és mezítelenség, börtön és igazságtalan bánásmód. Fentebb a Filippibeli keresztényekhez írt leveléből idéztünk. Akkor írta, amikor börtönben volt, olyan körülmények között, amelyek egy római börtön velejárói. Mindennek ellenére a levél azt az örömet sugározza, amely a Szentlélek ajándéka.

Pál megtanult minden körülmények között elégedettnek lenni. Ez minden Krisztusban hívő számára lehetséges, mert, ahogyan az életére tekint, az túlmutat a földi létén - az Isten jelenlétében való örök életre. A fizikai halál csak bejárat a mennyi otthonba.

Pál hangsúlyozza ennek a látásnak a fontosságát, amikor rámutat: „vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél” (Fil. 1: 23). Valóban, bár kész volt teljesíteni Isten akaratát bármilyen körülmények között, ugyanakkor vágyott Krisztussal lenni, vágyott hazaérni.

Hogy vagyunk mi ezzel? Hogyan tekintünk a jövőre? Valóban várjuk „a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését?” (Tit 2,13).

Timoteo Glasscock

Hálaadás

- Hálás a szívünk az életünkben történt radikális változásért, amit azóta tapasztalunk, mióta veled találkoztunk.
- Köszönjük Urunk, hogy Krisztus által, örömteliek és boldogok lehetünk a nehézségek közepette is.
- Hálát adunk, mert megadod nekünk, hogy a földi életünkre, a benned lévő örök életen keresztül tekinthetünk.

Bűnvallás

- Megvalljuk, hogy amikor nehézségekkel szembesülünk, nem mindig engedjük, hogy a Szentlélek öröme töltsön be bennünket, és nem mindig bízunk magunkat Isten erejére.
- Kérünk, hogy bocsáss meg, amikor nem várjuk reménykedve a pillanatot, melyben a mi hatalmas Istenünk megmutatja magát.

Imakérés

- Kérjük, adj nekünk lelki erőt a megpróbáltatások idején, amikor mindent félre kellene tennünk Krisztusért. Imádkozunk azokért a testvéreinkért is, akik jelenleg is hasonló nehéz helyzetekben küzdenek.

- Kérjük, add meg Urunk, hogy ne feledkezzünk meg az örömről, ami Benned van, és hogy folyamatosan növekedjen bennünk a reménység életünk során.

HARMADIK NAP – A szakadék széléről a pásztor karjaiba: egy elveszett bárány megmenekül (Lk 15, 1-7)

Elveszett bárány – két egyszerű szó, ugyanakkor mély teológiai jelentéssel... segít megérteni, Jézus miért van együtt, miért eszik együtt bűnösökkel. Ez az ügy sarkallta arra, hogy elmondja ezt a rövid példázatot.

A bárány közösségkedvelő állat, természetesen a nyájban él. Az egyes bárányt meghatározza a nyáj, a nyáját pedig meghatározza a bárány. Sosem él magányosan, elszigetelten, mert ha eltéved, nincsenek nagy esélyei a túlélésre.

Minden egyes bárány valamelyik pásztorhoz tartozik. Ez nyilvánvaló. Ennek ellenére Jézus a története elején megerősíti azt a nyilvánvaló tény, hogy egy pásztor van 100 báránnyal. Egyértelmű, hogy azok nem a maguk urai. És te kihez tartozol? Milyen hangra hallgatsz? Amikor a bárányok megpróbálnak a maguk urai lenni, a maguk kezébe venni a sorsukat, más utakon fognak kóborolni, mint amerre a pásztoruk vezetné őket. Az átlagos báránnyelfogás az, hogy legyünk szabadok, a magunk urai – viszont ez oda vezet, hogy... eltévedünk. Más szóval: bajba kerülünk, mint az eltévedt bárány. A pásztor azért keresi, mert tudja, magára hagyva nem sokáig marad életben. Jézus hallgatósága hasonló a metaforában szereplő bárányhoz. Vámszedők és bűnözők, farizeusok és írástudók, mind elveszettek nélküle. Mindannyiunknak szüksége van annak a belátására, ha eltévedtünk, rossz helyen vagyunk. Van, aki beismeri, van, aki nem. Neked szüksége van a bűnbánatra?

Amikor elhagyjuk a nyáját, veszélynek tesszük ki magunkat. Szinte biztos, hogy eltévedünk. Ez mindaddig így van, amíg nem engedjük meg a jó pásztornak - akihez tartozunk és aki ismeri az élet útjait - hogy vezessen minket. Te kit követsz? Milyen ösvényeken jársz? Azért vagyunk elveszettek, mert a szívünk nem vesz tudomást arról, akihez tartozik. Ha a nyáj mellett haladunk nem jelenti azt, hogy nem tévedünk el, hiszen a legnagyobb nyáj a földön, végső soron, az elveszetteké. Te melyik mellett sétálsz?

Az élet ösvénye keskeny. Ezen az ösvényen vezetőre van szükség – a jó pásztorra. A legértelmesebb, amit tehetünk, ha hagyjuk, hogy a pásztor felvegyen, és visszavigyen a nyájhoz, hogy aztán követhessük. Csak ezután fogjuk megtalálni a füves legelőket, ahol megpihenhetünk, az élő víz folyamához, amely csillapíthatja az örök szomjat. Ott több örömet találunk, mint amiről valaha álmodtunk!

Oscar Pérez

Hálaadás

- Köszönjük Urunk az új identitást, amit tőled kaptunk: a jó pásztor báránnyal vagyok.

- Hálás a szívünk Urunk, hogy eljöttél értünk, amikor elveszetek voltunk. A szakadék felé sodródtunk, de te fogtál minket és visszavittél a te nyájadhoz.
- Hálásak vagyunk, hogy a te vezetésedben bízhatunk mindenkor, mert hajlamosak vagyunk elkóborolni.
- Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban megpihenhetünk.

Bűnvallás

- Megvalljuk, hogy amikor a keskeny ösvényen haladunk, akkor is tudunk úgy tenni, mint az óvatlan bárányok, akik nem hallgatnak a jó pásztorra.
- Bocsásd meg, amikor eltávolodtunk tőled, mert úgy gondoltuk, mi magunk jobban tudjuk a helyes utat.

Imakérés

- Szeretett Istenünk, segíts, hogy mindenkor a te hangodra hallgassunk és így ne menjünk el olyan irányba, ami nem kedves neked.
- Imádkozunk azért, hogy tudatosítsd bennünk, milyen csodálatos a te nyájadhoz tartozni, hogy így jó irányt tudjunk mutatni azoknak, akik még nem hozzád tartoznak.
- Kérjük, hogy teljes szívvel tudjuk élvezni az áldást, ami a füves legelők felé vezető úton adatik, és hogy soha ne tévesszük szem elől életünk célját.

NEGYEDIK NAP – Gazdagságból boldogságba: amikor egy vámszedő rálel az igazi kincsre (Lk 19,1–10)

Van egy furcsa kifejezés: „piszkosul gazdag”. Érted, hogy ez valójában mit jelent? Amikor használsz, kifejezed valamilyen szinten a megvetésedet a világ gazdag emberei felé, ugyanakkor ott pislákol egy kis irigység a szívedben azok felé, akik ennyire gazdagok. Hadd tegyek egy próbát, hogy eltüntessem ezt az irigységet valami apró bizonyágtétellel egy hihetetlen dolog kapcsán, ami a múlt héten történt velem. Alig hiszem, milyen nagy változást hozott az életembe. Csak egy magyarázat lehet: Isten válaszolt a szívem egy jajkiáltására. Nagyon gazdag voltam. Ma is jól élek, bár nem olyan nagy kényelemben, mint korábban, mivel nagyon sokat fizettem vissza másoknak és mivel minden adomány, amit a szegényeknek adtam – nagy lökést adott abba az irányba, ahol most vagyok. És nem fogod elhinni, de minden kötődésem a pénzhez és minden káros önzésem, amely belülről pusztított – teljesen eltűnt. Most nagyszerűen érzem magam, boldogabbnak, mint valaha.

Biztos vagyok benne, hogy hallottál már a híres ősi városról, Jerikóról. Nos, engem a rómaiak neveztek ki fővámszedőnek az egész város területére. Az volt a munkám, hogy ellenőrizsem az ott működő vámszedők széles csoportját. Ezt a pozíciót arra használtam fel, hogy hatalmas gazdagságot halmozzak fel és ha tudnád, hogy

évről évre mennyit szedtem össze, biztosan irigykednél. Ezt a vagyont részben tisztességtelen eszközökkel szedtem össze, amelyekkel mára már felhagytam, bár ezeket támogatta a római helytartó. Ő csak azzal törődött, hogy meglegyen a szükséges összeg, amit fizetnem kell. A vámszedők által gyakorolt visszaélések felett – hogy a saját zsebükre is dolgoznak – szemet hunyt.

Szerinted boldog voltam a gyönyörű házamban, a gazdag barátaim körében, vagy a festői görög szigeteken töltött nyaralásaim alatt? Őszintén szólva, az egyik ok, amiért kimozdultam az volt, hogy kimeneküljek az országom fojtogató légköréből, ahol a honfitársaim utáltak engem, amiért együttműködök a rómaiakkal. Valóban nem voltam boldog. A pénz nem minden. Tudod mit jelent, hogy tiszta a lelkiismereted, hogy békeségben vagy Istennel? Sokáig szenvedtem a rossz lelkiismeret miatt. Egy más életről álmodom, hogy kérem Istent, hogy legyen kegyes hozzám és tegye lehetővé, hogy őszintén éljek, anélkül, hogy másokat becsapva gazdagodok meg.

És valóban megtörtént a változás. Az egész azzal kezdődött, hogy szerettem volna látni a galileai tanítót, akiről annyi mindent hallottam. Amióta találkoztam vele, megtaláltam az igazi és örökké tartó gazdagságot. Már nem kételkedem: Ő az én Megváltóm!

Oliver Py

Hálaadás

- Köszönjük Istenünk, hogy kegyes voltál hozzánk, amikor messze eltávolodtunk tőled.
- Hálásak vagyunk Urunk, amiért közösségünk lehet veled, és mert részesedhetünk a te gazdagságodból.
- Köszönjük Istenünk, hogy megtapasztalhatjuk a változást az életünkben, ahogy Zákéussal is történt. Te vagy a megmentőnk.

Bűnvallás

- Sajnáljuk azokat az időket, amikor jobban ragaszkodtunk az anyagi dolgokhoz és azokba fektettük a hitünket. Ma már tudjuk, hogy a te ígéreteid és minden, ami a királysághoz tartozik, sokkal fontosabb.

Imakérés

- Add meg nekünk, hogy ne az irányítson minket, amit látunk, vagy amit megkívánunk. Erősítsd meg bennünk a vágyat arra, hogy a mennyei otthonunkban levő dolgokat keressük.
- Segíts nekünk őszintének lenni az életünk során. Segíts, hogy ne essünk kétségbe, és ne várjuk a körülményeink megváltozását, hanem legyünk fény és világosság azok között a körülmények között, ahol élünk.
- Szeretett Atyánk, segíts, hogy tudatában legyünk mindennek, amit nap mint nap adsz nekünk.

ÖTÖDIK NAP – Vízért ment és megtalálta a kiapadhatatlan forrást: Egy samáriai asszony nagy felfedezése (Jn 4,1–26)

A samáriai asszony egy olyan néphez tartozott, amelyet megvetettek a zsidók. Egyszerű, tanulatlan asszony volt.

Jézus felvállalta a találkozást ezzel az asszonnyal, sőt, beszélgetést kezdeményezett vele. Fáradt volt, és vizet kért tőle. Hétköznapi találkozásnak tűnhet, de egyúttal rendkívüli is volt. Az asszony számára nyilvánvaló volt, hogy a férfi fáradt és szomjas, hiszen úton volt, így magától értetődő, hogy vizet kért tőle. Ugyanakkor ez a találkozás felrúgott minden akkori protokollt. Ritka volt, hogy egy zsidó beszélgetést kezdeményezett egy samáriaival. Jézus azonosult ezzel az asszonnyal. Ő is sokszor tapasztalta az elutasítást, az ítéletet. Szóval Jézus nyitotta meg a beszélgetést. Szám-talan lehetősége volt már tömegeket megszólítani, de most nem hagyja ki annak a lehetőségét, hogy csak egyvalakivel beszéljen, egy szegény, sebzett, idegen asszonnyal.

Milyen sokat üzen nekünk ez a példa ma is. Itt van egy asszony, aki olyan népcsoporthoz tartozik, akik idegenek, kívülállók, kirekesztettek. De ugyanúgy tudja, milyen jelentősége van a víznek. Jézus tehát odamegy hozzá, és vizet kér tőle a szomja csillapítására a kútból. Arról már nem olvasunk, hogy végül Jézus iszik-e, vagy sem. Amit megtudhatunk az, hogy Ő felajánlja az „élő vizet” - a vizet, amely életet ad. A víz nélkülözhetetlen, létfontosságú elem a testünk számára. De, ha csak azt a vizet iszod, amit látsz, tapinthatasz, fizikailag érzékelsz, akkor később is mindig szomjas leszel.

Az „Élő víz” héber nyelven azt jelenti „folyó víz” (Jer 2,13), olyan víz, amely egy kútból folyik folyamatosan egy – később, azt befogadó - folyó felé. Ez a víz sosem apad el, állandóan oxigénnel van ellátva, ami megőrzi a tisztaságát. A víz, amit Jézus ajánl, nem valami varázsvíz, nincs semmi különleges alkotóeleme. Nem valami karizmatikus vezetőre mutat. Nem emberi szavakból fakad, nincs konkrét helyhez kötve, ahol fellelhető – a nyugati világban, Ázsiában, Amerikában, Afrikában vagy bármi egyéb helyen. Nem valamely emberi személy által válik szentté. Ez a víz konkrétan Jézusból fakad, az ő Szavából, a Szentlélektől, amely munkálkodik bennünk. Amikor ebből a vízből iszol, forrás tör elő a bensődben. Jézus biztosít erről: „...aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne”. (14. vers). Oly sok férfi és nő vár ma is a kútnál, mint a samáriai asszony, Jézusra várva, vagy valakire, aki felajánlja neki a megváltás élő vizét.

Bárki is keresi Istent manapság, ha jó irányban indul, Jézuson keresztül, meg fogja találni Őt. Hallgatnunk kell a Szentlélek hangjára, aki azt kérdezi: Félelmen, vagy hiten alapuló életet szeretnél? Mered-e az utóbbit választani?

Jézus kezdeményezett a kútnál lévő asszony felé. Mi is kezdeményezhetünk ma

azok felé, akik még sosem hallották a megváltás üzenetét. Isten arra hív mindnyájunkat, hogy vigyük el az örömhírt azoknak, akik Őt még nem ismerik. A saját népiünkön túl, az egész világra szól az elhívásunk. Minden néphez, nyelvhez és nemzethez elvihetjük az evangéliumot, vagy megoszthatjuk az ide menekültekkel, a más vallásúakkal, a sebzett nőkkel, a családjaiktól elszakított gyermekekkel, mindenkivel, aki még nem ismeri. Megismertethetjük velük Jézust. Ha ezt tesszük, ugyanolyan csoda történik a szemünk előtt; amint isznak az Ő vizéből, amely csillapítja a szomjukat, élet forrásává lesz bennük.

Rosa Barrachina

Hálaadás

- Hálát adunk a példaért, amelyet Jézus mutat, aki minden féle emberhez közel tudott férkőzni.
- Köszönjük Istenünk, hogy bejöttél az életünkbe, hogy felajánlottad nekünk az örök élet vizét, amely oltja a szomjunkt.
- Hálásak vagyunk, Urunk, mert képessé teszel arra, hogy felülkerekedjünk az előítéleteinken, hogy tudjunk nyitni az emberek felé és beszélni rólad.

Bűnvallás

- Kérjük, bocsásd meg amikor volt lehetőségünk, de nem beszélünk az élő vízről, amit mi már megkaptunk tőled.
- Megvalljuk, hogy előfordult, hogy személyválogatók voltunk egyes emberek felé, és nem éltünk a nyitás lehetőségével.

Imakérés

- Segíts, hogy olyanná váljunk, mint a fa, amelyről a zsoltáríró beszél, amely élő víz mellé van ültetve, és gyümölcsöt terem.
- Kérjük, segíts, hogy pártatlanul tudjunk az emberekkel bánni, és hogy képesek legyünk hirdetni az Evangéliumot minden népnek, törzsnek, nemzetnek.

HATODIK NAP – A meneküléstől a hazatérésig: Jákób megtalálja igazi otthonát (1 Móz 32,22–32)

Jákób történetét látva elsőre egy lázadó, hitetlen, Isten felé engedetlen ember képe jelenhet meg előttünk, akinek az élete telve van csalással, veszekedéssel, viszályal, bosszúval, üldöztetéssel. Eltökéltsége, hogy a saját elgondolása szerint éli az életét, elég nehéz helyzetekbe sodorta. Két ízben menekülnie kellett, először a szülői háztól, később a nagybátyja birtokáról. Mindez egy nem jól működő családi minta következménye, ami már megmutatkozott az előző generációkban.

Ha közelebbről nézzük Jákób életét, megmutatkozik a háttérben működő Isten. Nem egy távoli Isten, aki nem tudja, min megy keresztül Jákób. Nem olyan valaki, aki gátolja őt, vagy nehezíti az életét. Ő a mindenek fölött álló, az Isten, aki áldást ad, és beteljesíti az ígétét (1Móz 28,13).

Ahogy a rokonai, Jákób is a saját bölcsességére építi az életét. Ellentmondásos a hozzáállása, messze van attól, hogy Istenre mutassa. Isten mégis helyreigazítja ezt a hozzáállást, a körülményeket, hogy beteljesüljenek az Ő céljai.

Jákób már az anyaméhben is harcolt. Később Istennel küzd, hogy megmutassa az iránta való hűségét és megszerezze az áldását. Korábban Jákób ellopta a bátyja elsőszülöttséghez kötődő áldását, de később gazdagon kárpótolta őt számos értékes ajándékkal. Élete korábbi szakaszában korlátozott mértékben vetette alá magát Istennek, de aztán teljesen rábízta magát, ahogy szembesült Isten mérhetetlen jóságával. Jákób nem talált otthonra sem a szülői háznál, sem nagybátyja házában. Most győztesként tér vissza családjához, mert megtapasztalta a megbocsátást, a kibékülést és helyreállítást. Életútja során rájött, hogy az igazi otthona Mennyei Atyjának szívében van.

Jákób élete első látásra nem igazán pozitív. Ha a tanulságot keressük kiderül, hogy ha megtérünk bűnös útjainkból, nem az előzetesen elkövetett hibák lesznek a meghatározóak jellemünk fejlődése, vagy a jövőnk szempontjából. Amikor új nehézségekkel szembesülünk, mindig az ad reményt, hogy Isten jelen van az életünkben, és nála van az igazi otthonunk.

Edith Vilamajó

Hálaadás

- Hálások vagyunk, Urunk, mert stabilitást adtál az életünknek, amikor úgy éreztük, kicsúszott a kezünkől az életünk irányítása.
- Köszönjük Mennyei Atyánk, hogy vigyázod a lépéseinket, és szívünket betöltöd a mi igazi otthonunk bizonyosságával, ami a te otthonod.
- Köszönet neked, Ábrahám, Izsák és Jákób Istene a te határtalan jóságodért, hogy reménytelen jövőt adsz nekünk.

Bűnvallás

- Megbántunk minden olyan pillanatot, amikor ellened harcoltunk, amikor a bensőnk olyan utakra tévedt, amely ellenkezik a terveiddel.
- Elismerjük a hajlamunkat arra, hogy nem tőled származó forrásokból érzük el a mi sajátos céljainkat.

Imakérés

- Add meg, kérjük, hogy a földi zarándoklatunk, ahogy vágyunk a mi Atyánk házába, jó példa legyen mások számára.
- Istenünk, kérjük, hogy a szomorúságunk ne foglaljon nagyobb helyet a szívünkben, mint a remény, melyet te adsz.
- Urunk, kérjük segíts, hogy megbékéljünk a te céljaidal és terveiddel.

HETEDIK NAP – Tanítás az ökrökről meg a szamarokról: még az állatok is tudják, kihez tartoznak (Ézsaiás 1,1–3)

Ézsaiás a nép helyzetének elemzésével kezdi meg írását. Nyilvánvalóvá teszi azt a felettebb komoly helyzetet melyben az emberek vannak. Elmagyarázza, hogy ez azért van, mert a nép teljesen figyelmen kívül hagyja Isten erejét/hatalmát, és mostanra hátat is fordít neki.

Az Ézsaiás által lefestett kép hasonló a bírósági tárgyaláshoz, melyen Isten összegzi és tudatja a vádpontokat (2–4. vers). Először leírja az esetet, és bűnösnek találja a népet. Majd ad a vádlottnak egy lehetőséget, hogy megbánást tanúsítson, és megbocsátást nyerjen. A nép olyan, mint a lázadó gyermekek, akikben egy szikrányi tisztelet sincs Isten iránt. Lényegében rosszabbak az állatoknál, akik pedig tisztelik a gazdájukat. „Az ökor ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem”. Ez egy elég szatirikus összehasonlítás. Sem az ökor, sem a szamár nem rendelkezik magas intelligenciával, de az ismereti korlátaik ellenére, „tudatában” vannak, hogy ki viseli gondjukat, ki eteti őket. Ehhez képest, a nép Ézsaiás idején még ezt a kevés intelligenciát sem mutatja, amely az említett állatoknál megvan.

Isten táplálta őket, gondoskodott róluk, de ők cserébe nem fejezték ki a szeretetüket, igazán nem is törődtek vele. Ez annak a következménye, hogy önféjűek voltak, nem vettek tudomást Istenről. Még az állatok is, mint az ökrök, vagy a szamarak is nagyobb hálát mutatnak ki felénk, emberek felé azért, amit adunk nekik, mint amit mi érzünk Isten iránt, aki megalkotott minket, és aki törődik velünk. Természetesen, voltak Izráelben olyan emberek is, mint Ézsaiás, vagy más próféták, akik személyesen ismerték és tapasztalták Istent (1Móz 4,1; Jer 1,5), akik tudatában voltak, hogy Isten gazdag áldása van az életükön, akik ezért szerették és szolgálták őt. Ez volt a hívő kisebbség, amely arra ösztönöz minket keresztényeket, hogy felismerjük, Isten a mi Mennyei Gondoskodónk. Érdekes, hogy - mint Izráel népében Ézsaiás idején - világszerte, sőt akár a gyülekezetekben, oly sokan élnek úgy, mintha Isten nem létezne...

Mindaddig, amíg nem tudod, Istennek mi a terve az életedre, nehéz lesz békeségben lenned önmagaddal és másokkal

Isten arra ösztönöz minket, hogy bízzunk benne, hogy hűek legyünk hozzá. Bűnbánatra hív, hogy megbocsátást kérjünk és közeledjünk hozzá, amikor tévútra megyünk. Az ilyen megbánás a szív változásával jár, ami a szükséges feltétele annak, hogy az Ő útján járassunk, mert amikor a szív változik, továbbhaladhatunk a megszentelődés útján.

Manuel Díaz

Hálaadás

- Hálások vagyunk Istenünk, mert tudjuk, hogy te teremtettél minket, és a te hatalmad alatt van minden teremtett dolog.

- Köszönjük, hogy arra bátorítasz, hogy legyen hitünk amiért türelmes vagy hozzánk, és mert a te kegyelmed trónjához járulhatunk.

Bűnvallás

- A bocsánatodat kérjük azokért az időkért, amikor a saját büszkeségünk került előtérbe, amikor nem ismertük be a tévedéseinket és nem tanúsítottunk megbánást.
- Bocsásd meg Urunk, ha nem voltunk hálásak a figyelmedért, vagy azt gondoltuk, nem vigyázol ránk.

Imakérés

- Szeretnénk jobban ismerni téged, hogy át tudjuk adni a szeretetedet, hogy megismertessük a megváltásod tervét, megmutatni, hogy mennyire kegyelmes vagy azokkal, akik bűnbánó szívvel mennek hozzád.
- Szeretett Teremtőnk, add meg, hogy benned találjunk nyugalmat, amikor a körülményeink megnehezítik az életünket. Segíts felismerni, hogy te vagy a mennyei Atyánk, aki vigyáz ránk.

NYOLCADIK NAP – A hazaérkezés. Jelenések könyve 21, 1-4

A Jelenések 21,1-4 a hívők leendő otthonát írja le, ami felfoghatatlanul csodálatos. Nem csupán egy gyönyörű város, de remek lakozás és mennyei társaság. Az elképzelhető legmélyebb vigasztalásról, és a legmélyebb nyugalomról beszél: nincs többé halál, könnyek, fájdalom, jajkiáltás. Halleluja! Micsoda öröm tudni, hogy hogy a végső otthonunk telve van Istennel és az ő jóságával! Micsoda megkönnyebbülés tudni, hogy végül is szabadok leszünk, szabadok minden gonosztól.

Mostanában vált világossá számomra, mit is jelent megvásárolni egy házat. A feleségem és én tudtuk, hogy szeretnénk a lakásunkat egy másikra cserélni, de nem voltunk mindenben egy véleményen az új otthonunk tekintetében. Végül is megvetünk egy lakást. Bár hálásak voltunk Istennek ezért a lehetőségért, de ez korántsem az ideális otthonunk... mert akkor sokkal többbe került volna.

Ez emlékeztet arra, mit szeretek legkevésbé a házukban: még mindig nagy a törlesztőrészlet. Még 25 évig valaki a családon kívüli: a bank fogja birtokolni a házat! A ház az előző tulajdonostól a bank pénzén lett megvásárolva, és most nem csak az árát kell hónapról hónapra visszafizetni, de a kamatokat is, amiben megegyeztünk.

Azt leszámítva, hogy ez nem az ideális ház számunkra, és hogy még fizetnünk kell a részleteket, van még egy probléma. Nem mentes attól, hogy rossz dolgok történjenek benne. Szenvedtünk már el betörést és árvizet. Ilyenkor segít a biztosító, de ők sem tudják szavatolni, hogy nem történik több kár. A biztosítást nem rizikó-

mentes garanciával kötötték velünk, és teljes boldogságot sem ígértek velem. Megesik, hogy nehéz élni egy házban. Még akkor is, ha igyekszünk Istennel járni, ha kényelmessé tesszük az egész család számára - nem ússzuk meg a betegségeket, az igazságtalanságot, és egyéb szörnyűségeket.

Erre azt mondhatná valaki, hogy szinte lehetetlen boldogan élni ebben az életben! Arra vagyunk ítélve, hogy mindig ki legyünk téve valaminek, ami a gonosztól jön? Lehetünk valaha is boldogok? Létezik-e az ideális hely, ami ki van fizetve, ahol rossz dolgok soha többé nem történhetnek? Erre az a válaszom, hogy igen barátom, létezik. Úgy hívják, mennyország. Ideális, Jézus kifizette az árát, és ott már soha nem fog semmi rossz történni.

Ez az igazi otthon, amire az ember mindig vágyott, anélkül, hogy ismerte volna. Mivel én Jézust követem, tudom, hogy vár rám a mennyei otthon. Amíg itt a földön élek, tudom, hogy ez a szenvedésekkel teli világ csak ideiglenes. Átküzdöm rajta magam, és megérkezem az igazi lakhelyemre, a mennybe. Ez az a hely, ahová tartozom.

Israel Montes

Hálaadás

- Köszönjük Urunk az otthont, amelyet előkészítettél számunkra a mennyországba való megérkezésünkre.
- A szívünk telve van hálával és várakozással, tudva, hogy örökké a te dicsőséged jelenlétében leszünk.
- Örökre hálásak vagyunk a kereszttért, az áldozatért, amelyet Jézus hozott, hogy rá alapolhatjuk a hitünket, az ő útján járhatunk, és végül megérkezhetünk a trónjához, ahol vár ránk.

Bűnvallás

- Szomorúan, de elismerjük, hogy könnyen kétségbe esünk a mindennapos nehézségekkel szembeesve, nem kellően értékelve, amit te adtál nekünk. Amikor szem elől tévesztjük a mi igazi otthonunkat, ahol nem lesz szenvedés.
- Sajnáljuk az alkalmakat, amelyeket elvesztegettünk, amikor lett volna lehetőségünk beszélni erről a helyről, amely mindenkit vár, aki elfogadja Isten ajánlatát és megváltását.

Imakérés

- Kérjük, segíts lelkesen hirdetni a körülöttünk lévő férfiakkal, nőkkel, hogy van egy örök lakhely mindazoknak, akik Jézusban hisznek.
- Ó, Urunk, bárcsak világítanánk mindig, mint a csillagok. Segíts, hogy a reményesség, mely szívünkben ragyog - mióta Jézus megmutatta nekünk az utat - az világítson tovább a mennyei otthonunkba vezető úton.
- Úgy jövünk hozzád, mint az egyház, mint a vőlegényt váró menyasszony. Jöjj, Urunk Jézus, jöjj hamar Úr Jézus!

Csapatjáték szerelemmel

Házasság hete

2020. február 9–16.

GLS NEMZETKÖZI VEZETŐI KONFERENCIA

2020. március 27–28.

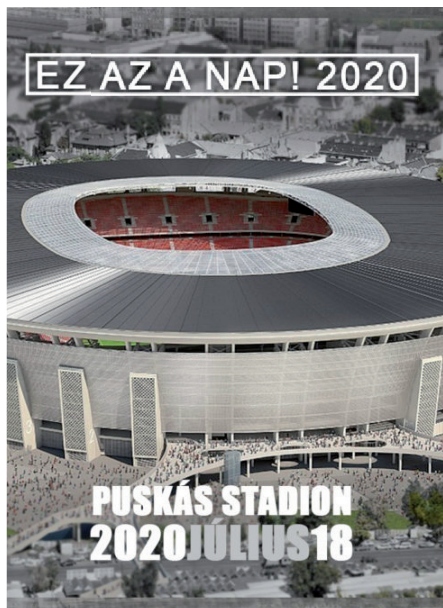
Mindenki formál!

Gyere és épülj velünk, legyél jobb vezető a munkahelyeden, a családotokban!
Világhírű előadók osztyák meg veled tapasztalataikat arról, hogyan fordítsd erősségedé a gyengeségeidet és hogyan használj ki legjobban a rendelkezésedre álló lehetőségeket.

Legyünk együtt egyre jobbak, mert **MINDENKI FORMÁL!**

Hetedik alkalommal kerül megrendezésre a GLS Nemzetközi Vezetői Konferencia március 27–28-án a Kelenföldi Montázs központban. Várunk szeretettel!

2020

Egészséges közösség
címmel

2020-ban a 14. **BalatonNET**
az Aliansz szervezésében

2020. augusztus 19–23.
Balatonszemes

www.balatonnet.hu
facebook.com/balatonnet